

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Concilia Galliæ Narbonensis

Baluze, Etienne

Parisiis, 1668

Concilium Biterrense Habitum anno MCCCLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14646

cordiam iniret inconsulta sede apostolica. E vivis autem erepto Bonifacio, cum Benedictus XI. ad pacandas discordias incumberet, Amalricum profectum esse se Vicecomitatu Narbonensi potiri beneficio Ecclesie Narbonensis, Archiepiscopum vero Regi Philippo fidem suam adstrinxisse solenni iurando. Vide Raynaldum ad annum 1300. §. 29. & 1304. §. 9.

In eadem synodo editum est Decretum de celebratione diei festi sancto Ludovico Regi Francorum, ut fidem facit Johannes Episcopus Carcassonnensis in suis constitutionibus synodalibus editis anno MCCXCIX. die Jovis ante festum beati Andreę Apostoli. *Item precipimus observari statuta sive consilia de novo edita in Concilio Biterrensi, & specialiter illud in quo continetur de festo duplici beati Ludovici die statuto in singulis Ecclesiis celebrando.*

CONCILIUM BITERRENSE

Habitu anno MCCCLI.

HUIC Concilio Biterrensi pręfuit Petrus de Judicia Narbonensis Archiepiscopus, sororis Papę Clementis VI. filius, qui etiam pręfuit Concilio Vaurenfi trium provinciarum anno MCCCLXVIII. & Narbonensi anno MCCCLXXIV. Ut non injuria dici possit, quemadmodum celebratissimus ille Osius Cordubensis in Hispania Episcopus, pręfes Conciliorum. Hunc ego Petrum reperio magnum virum fuisse per eas tempestates. Itaque cum ejus historia valde obscura sit apud scriptores historia-

rum, operæ pretium me facturum putavi, si heic originem ejus & vitæ acta recenseam. Petrus ergo de Judicia, vulgò *la Fugie*, natus est in vico de Judicia prope vicum Rosariorum in diœcesi Lemoicensi, haud procul à loco in quo Clemens avunculus natus erat. Fuit primùm monachus Benedictinus, inde Prior sanctæ Liberatæ in diœcesi Agenensi, tum ab avunculo factus Angeliacensis Abbas anno MCCCXLII. xv. Kal. Augusti, & Crassensis in Gallia Narbonensi anno MCCCXLIII. pridie Nonas Februarij. Post quæ Aureliam profectus permisso avunculi, illic dedit operam juri canonico perdificendo usque ad annum MCCCXLIV. quo Avenionem evocatus à Clemente, Archiepiscopus Cæsaraugustanus factus est vi. Nonas Martij. Ex illa deinde cathedra transiit ad Narbonensem anno MCCCXLVI. iv. Idus Januarij, tum ab ista ad Rothomagensem anno MCCCCLXXV. vi. Kal. Septembris. In quo illud magnoperè notandum est, quòd cùm Petrus abisset à comitatu Regis Francorum, Karolus V. ex peculiari gratia ei concessit ut juramentum fidelitatis per procuratorem præstaret; ut in prima parte præfationis de jure regalie Ruzeus adnotat ex Bulla Gregorij XI. quæ edita est inter Probationes Libertatum Ecclesiæ Gallicanæ cap. xvi. §. xli. Anno demum MCCCCLXXV. die xx. Decembris Gregorius eum creavit Presbyterum Cardinalem Tituli sancti Clementis. Semper tamen dictus est Cardinalis Narbonensis, ob hoc nimirum, quia per diu fuerat Ecclesiæ Narbonensis antistes. Anno MCCCCLXXVI. comitatus est Gregorium XI. in Italiam proficiscentem. In quo comitatu adeo exagritatus est à mari, ut in morbum inciderit in loco de Liburna Pisana diœceseos, ubi testamentum condidit die xv. Novembris; atque inde transiit

Pifas in palatium archiepiscopale, illic codicillos confecit die xviii. ejusdem mensis, ac triduo post excessit ex hac vita anno ætatis LVII. Corpus ejus in Ecclesia Pisana depositum est, ac dein ad Narbonensem translatum, ubi sepultus est in magifico sepulchro quod sibi vivens fecerat ex marmore candido; cui sepulchro superimposita est marmorea Petri effigies, & in lateribus efficta gentilitia ejus insignia multum diversa ab iis quæ vulgò circumferuntur.

Hugo electus Episcopus Biterrensis, quem proximis literis Petrus evocat ad Concilium, fuit ejusdem Petri frater, tum Thesaurarius Ecclesiæ Turonensis, factus autem Episcopus Biterrensis à Clemente avunculo literis datis Avenioni III. Idus Decembris anno MCCCXLIX. Adnotat autem Petrus Andoquius in Catalogo Episcoporum Biterrensi, Hugonem, tametsi Biterris consisteret, nonnisi præsentiam suam exhibere in synodo, quòd prærogativam sedis affectaret super omnes Episcopos provinciæ Narbonensis, quamvis ordinatione antiquiores. Prætendebat Ecclesiam in divisione provinciarum ac dioceseon sese accommodasse ad formam imperij Romani, sedemque Primatis seu Metropolitanæ fixisse in ea civitate in qua Procon-sul sedem suam habebat. Hunc etiam ordinem servatum fuisse erga suffraganeos Episcopos. Porrò secundam Romanorum in Galliis coloniam, apud Biterras constitutam esse, ideòq; secundum Episcopo Biterrensi locum debere esse inter comprovinciales. Allegabat etiam antiquitatem sedis suæ, quæ ipsis Apostolorum temporibus fundata fuerat, statim post Narbonensem. Quòd si, ut constabat, sanctus Aphrodisius fuerat secundus Christianus qui in provinciam penetrasset, æquum esse ut Ecclesia ab

illo fundata sit secunda, ejusque Episcopo deberi secundum locum in Conciliis provincialibus, immediatè post Primatem. Sanè in omnibus vetustis Notitiis, post Narbonem ponitur Tolosa, dein Biterræ, tum reliquæ civitates primæ Narbonensis. Sed cum Tolosa tum distracta esset, poterat eo colore uti Episcopus Biterrensis, quod primus sibi locus deberetur post distractum episcopatum Tolosanum. Addit Andoquius, comprovinciales Episcopos noluisse cedere, & Hugonem abstinuisse se à conventu. Vide etiam Petrum Gariellum in Historia Episcoporum Magalonensium, qui hanc ipsam controversiam recitat.

Helias Episcopus Ucticensis, qui synodo interfuit, vocabatur de sancto Aredio, natus apud Lemovices, monachus ordinis sancti Benedicti, & Abbas sancti Florentij Salmuriensis, factus demum Cardinalis Presbyter Tituli sancti Stephani in Cælio monte ab Innocentio VI. anno mccccxvi. x. Kal. Januarij, & Episcopus Ostiensis anno mccccxiii. post mortem Audoyni Alberti. Mortuus anno mccccxvii. die decima Maij, ac sepultus Avenione in Ecclesia cathedrali. Falluntur enim qui eum apud Franciscanos Avenionenses sepultum tradunt. Qui error ex eo profectus est, quod Heliam istum confundant cum Helia de Nabilano Presbytero Cardinale Tituli sancti Vitalis. Ceterum hic notiter Helias anno mccccxvii. delegatus fuit ab Innocentio vi. cum quibusdam aliis Cardinalibus, ut cognosceret de causa Richardi Archiepiscopi Almachani, qui privilegia ordinum mendicantium validè exagitabat.

Johannes Episcopus Nemaufensis, qui Concilio item interfuit, vocabatur de Blandiaco, natus in diocesi Ucticensi. Fuit Capellanus Clementis VI.

à quo factus est Episcopus Nemaufensis post Ber-
trandum tunc defunctum literis datis Avenioni xv.
Kalendas Octobris anno MCCCXLVIII. qua
exant in archivo Archiepiscopi Narbonensis. Un-
de patet errare eos qui Johannem ad eam cathe-
dram pervenisse volunt anno tantum MCCCL. me-
diòsque inter illum & Bertrandum collocant Pau-
lum & Jacobum de Deucio, qui hinc removendi
sunt. Creatus Presbyter Cardinalis Tituli sancti
Marci ab Innocentio VI. anno MCCCLXI. xv. Kal.
Octobris, dictus semper Cardinalis Nemaufensis.

Ceterum hujus Biterrensis Concilij canones
sunt valde mendosi ac muti in codice MS. Ec-
clesiæ Helenensis, unde eduntur. Sed præstat ea sic
depravata ac muti habere, quam his carere, Emen-
dari autem facillè possunt ope canonum Concilij
Avenionensis habiti anno MCCCXXXVII.

CONCILIUM VAVRENSIS

Habitu anno MCCCLXVIII.

URBANUS V. Pontifex Romanus restituendæ
veteri disciplinæ ecclesiasticæ valde intentus,
non alia seu meliori seu faciliore ratione id fieri
posse putavit, quam si Conciliorum provincialium
celebratio revocaretur in Ecclesiam. Ea de causa li-
teras quaquaversum scripsit ad Metropolitanos, ut
eos excitaret hortareturque ad resumendum mo-
dum celebrandi Concilia suarum provinciarum;
stantque adhuc plurima Concilia per eas tempe-
rates habita in variis regionibus, in quibus de re-
formatione morum præcipuè actum fuisse animad-
verto. Inter ceteros verò Metropolitanos ad quos ea